

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej spoločnosťou F., so sídlom v B., IČO: X., v mene ktorej koná doc. JUDr. B., PhD., advokát a konateľ, proti povinnému **M.**, bývajúcemu v S., **o vymoženie 408,29 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 1 Er 1305/2008, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 12. augusta 2014 sp. zn. 6 CoE 303/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Skalica uznesením z 13. mája 2013, č.k. 1 Er 1305/2008-26 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“) vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)]. Oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdному exekútorovi náhradu trov exekúcie v sume 156,18 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení uviedol, že notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, lebo súhlas

s jej vykonateľnosťou udelil za povinného Mgr. T.. Podľa názoru súdu, skutočnosť, že povinný nevyslovil súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice osobne, ale na tento úkon splnomocnil inú osobu priamo v predtlačí zmluvy o úvere, čo možno považovať aj za obmedzenie slobodnej voľby advokáta ako aj na skutočnosť, že dohoda o plnomocenstve je dvojstranný právny úkon, no samotné plnomocnenstvo dlžníkom podpísané nie je, je nedostatkom, pre ktorý súd nemôže považovať notársku zápisnicu za materiálne vykonateľný exekučný titul. Súd dospel k záveru, že dlžník sa vopred vzdal svojich práv namietat akúkoľvek skutočnosť týkajúcu sa zmluvy o úvere a svojho záväzku. Táto zmluvná podmienka je neprijateľná (§ 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka). Dôsledkom je nepomer v právach a povinnostiach medzi oprávnenou a povinným v neprospech povinného bez možnosti ovplyvnenia obsahu tejto podmienky. O povinnosti oprávnenej zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie rozhodol podľa § 196, § 200 ods. 2 a § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Trnave uznesením z 12. augusta 2014 sp. zn. 6 CoE 303/2013, napadnuté uznesenie vo veci potvrdil a návrhy oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. zamietol. Uznesenie v časti týkajúcej sa trov exekúcie zmenil tak, že oprávnenej uložiť povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie v sume 196,42 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Súd prvého stupňa v danom prípade správne skúmal, či notárska zápisnica je vykonateľný exekučný titul, a dospel aj k správne záveru. Poukázal na § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny, úkon, o ktorý ide, ani ten, koho záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Keďže v danej veci išlo o absolútne neplatný právny úkon a absolútna neplatnosť právneho úkonu sa nepremlčuje, súd prvého stupňa mohol zastaviť exekúciu v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Návrhy na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.) zamietol s odôvodnením, že sú neopodstatnené.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, v ktorom odvolací súd zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania, napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie

vo výroku, v ktorom odvolací súd potvrdil prvostupňové uznesenie o zastavení exekúcie, napadla dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). 6. Pre prípad, že v konaní vystupoval na strane povinného aj vedľajší účastník, dovolateľka namietala i vadu podľa § 237 písm. b/ O.s.p. Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, vo vzťahu k prerušeniu dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. b/ O.s.p. spočívajúcom v nedostatku spôsobilosti vedľajšieho účastníka byť účastníkom exekučného konania, sa dovolací súd nezaoberal, nakoľko v konaní vedľajší účastník nevystupoval.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. novembra 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová